

SEMINÁŘ Č. 1

Téma semináře:

- *návrh na zrušení právního předpisu Ústavním soudem*
- *ústavní limity daňových zákonů*

Čl. 95 Ústavy

(1) Soudce je při rozhodování vázán zákonem a mezinárodní smlouvou, která je součástí právního řádu; je oprávněn posoudit soulad jiného právního předpisu se zákonem nebo s takovou mezinárodní smlouvou.

(2) Dojde-li soud k závěru, že zákon, jehož má být při řešení věci použito, je v rozporu s ústavním pořádkem, předloží věc Ústavnímu soudu.

§ 74 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu

Spolu s ústavní stížností může být podán návrh na zrušení zákona nebo jiného právního předpisu anebo jejich jednotlivých ustanovení, jejichž uplatněním nastala skutečnost, která je předmětem ústavní stížnosti, jestliže podle tvrzení stěžovatele jsou v rozporu s ústavním zákonem, popřípadě se zákonem, jedná-li se o jiný právní předpis.

nález Ústavního soudu ze dne 21. 4. 2009, sp.zn. Pl. ÚS 29/08 (ústavnost daně z převodu nemovitostí)

Daňové zákony (1.) **nesmí mít diskriminační povahu** (t.j. nesmí být v rozporu s ústavním principem akcesorické i neakcesorické rovnosti), nesmí vést k plíživé konfiskaci a nesmí zasahovat do majetkové substance (t.j. (2.) **nesmí mít rdousící efekt**). Zákonodárce dále nesmí snižovat pod určitou mez dalším zdaněním ten majetek, který funguje jako základ individuálního formování života plátce daně. **Naproti tomu otázka vhodnosti a nezbytnosti daného opatření je již zásadně ponechána na vůli zákonodárce, který za své rozhodnutí nese politickou odpovědnost.** Další komponenty testu legitimity a racionality není možné zavádět, protože přesahují vymezení úhlů zkoumání ústavnosti daňových zákonů v míře, která by již nerespektovala zásadně ústavně předvídanou kompetenci zákonodárce zdaňovat, která implikuje, že zákonodárce má širokou volnost ve volbě prostředků, t.j. ve volbě předmětu, míře a rozsahu daní.